

افراد مبتلا به آبسه مقعدی با درمان سریع معمولاً به زندگی عادی باز می‌گردند، اما زمانی که درمان به تعویق بیفتد، ممکن است عوارض بعدی ایجاد شوند. پیشگیری یا درمان سریع ممکن است از تشکیل آبسه مقعدی جلوگیری کند. از کاندوم در حین مقاربت از جمله رابطه مقعد برای جلوگیری از چنین عفونت‌هایی استفاده کنید. در نوزادان و کودکان نوپا، تعویض مکرر پوشک و تمیز کردن ناحیه هنگام تعویض پوشک می‌تواند به پیشگیری از آبسه کمک کند.

آبسه مقعد یا آبسه آنورکتال مجموعه‌ای از چرک در ناحیه مقعد و رکتوم است. آبسه‌های عمیق رکتوم ممکن است در اثر اختلالات روده‌ای مانند بیماری کرون یا دیورتیکولیت ایجاد شوند. مهم است که به ترشحات رکتوم، درد یا سایر علائم آبسه آنورکتال توجه کنید. اگر دیابتی هستید و کنترل قند خون برایتان دشوار است، حتماً به پزشک مراجعه کنید.

آبسه مقعدی چیست؟

آبسه مقعدی یک توده کیست مانند پر از چرک است که در نزدیکی مقعد و پرینه (فضای بین اندام تناسلی و مقعد) ایجاد می‌شود. هنگامی که یکی از غدد مقعدی مسدود و عفونی می‌شود، چرک و مایع در غده تجمع می‌یابد و باعث ایجاد آبسه یا کیست بسیار دردناک در اطراف مقعد می‌شود.

مقعد آخرین قسمت دستگاه گوارش به طول 5 سانتی متر است و از ماهیچه‌های کف لگن و دو اسفنکتر مقعدی (داخلی و خارجی) تشکیل شده است. اسفنکتر مقعد ماهیچه‌ای است که برای تنظیم حرکت مدفوع باز و بسته می‌شود. غدد زیادی در مقعد وجود دارند که مخاط ترشح می‌کنند و اگر یکی از این غدد مسدود شود، احتمال عفونت و تشکیل آبسه زیاد است.

عوامل آبسه مقعدی

آبسه مقعدی مردان را بیشتر از زنان تحت تأثیر قرار می‌دهد. این عارضه ممکن است در نوزادان و کودکان نوپا که پوشک می‌شوند و سابقه شقاق مقعدی دارند رخ دهد. عوامل خطر آبسه آنورکتال عبارتند از:

- رابطه جنسی مقعدی
- داروهای مربوط به شیمی درمانی برای درمان سرطان
- دیابت
- بیماری التهابی روده (بیماری کرون و کولیت اولسراتیو)
- استفاده از داروهای کورتیکواستروئیدی
- سیستم ایمنی ضعیف (ناشی از ایدز)

علائم آبنسه مقعدی

علائم شایع تورم در اطراف مقعد، درد ثابت و ضربان‌دار همراه با التهاب است. علائم دیگر ممکن است شامل موارد زیر باشند:

- بیوست
- ترشح چرک از راست روده
- خستگی، تب، تعریق شبانه و لرز
- قرمزی، بافت دردناک و سفت شده در ناحیه مقعد

در نوزادان، آبنسه اغلب به صورت یک توده متورم، قرمز و حساس در لبه مقعد ظاهر می‌شود. نوزاد شیرخوار ممکن است از درد ناراحت کننده، بد اخلاق و تحریک پذیر باشد و معمولاً علائم دیگری وجود ندارند. معاینه رکتوم ممکن است آبنسه آنورکتال را تایید کند.

پروکتوسیگمونیئوسکوپي ممکن است برای رد سایر بیماری‌ها انجام شود. در برخی موارد، سی تی اسکن، ام آر آی یا سونوگرافی برای کمک به مکان یابی چرک مورد نیاز هستند.

آبسه مقعدی به ندرت بدون درمان از بین می‌رود. درمان آبسه در اکثر شرایط جراحی است. یک برش در پوست نزدیک مقعد ایجاد می‌شود تا عفونت تخلیه شود. این کار را می‌توان در مطب دکتر آبسه مقعدی با بی‌حسی موضعی یا در اتاق عمل تحت بیهوشی عمیق‌تر انجام داد. ممکن است برای بیماران مستعد ابتلا به عفونت‌های مهم‌تر، مانند بیماران دیابتی یا بیماران با کاهش ایمنی، بستری شدن در بیمارستان مورد نیاز باشد.

آنتی بیوتیک‌ها به تنهایی جایگزین ضعیفی برای تخلیه عفونت هستند. افزودن روتین آنتی بیوتیک به درناژ جراحی باعث بهبود زمان بهبودی یا کاهش احتمال عود در آبسه‌های بدون عارضه نمی‌شود. آنتی بیوتیک‌ها برای بیماران سالم با آبسه‌های سطحی توصیه نمی‌شود. انجمن قلب آمریکا استفاده از آنتی بیوتیک‌ها را برای بیماران مبتلا به دریچه‌های مصنوعی، اندوکاردیت باکتریایی قلبی، بیماری‌های مادرزادی قلب و دریافت کنندگان پیوند قلب با آسیب شناسی دریچه ای توصیه می‌کند.

مشاوره و دریافت نوبت

برای دریافت مشاوره و درمان سریع آبسه مقعدی با لیزر
با شماره زیر تماس بگیرید.

۰۲۱ - ۲۲ ۴۲ ۵۰ ۵۴

برای تماس کلیک کنید

درمان آبسه یا عفونت مقعدی در مردان و زنان

تشخیص آبسه‌های مقعدی پیش نیاز درمان صحیح این بیماری است. آبسه‌های آنورکتال معمولاً از طریق معاینات فیزیکی تشخیص داده می‌شوند. پزشک ممکن است گره‌های خاص و همچنین قرمزی، ترشحات، تورم و درد در ناحیه مقعد را برای تشخیص آبسه‌های مقعدی معاینه کند. در مواردی که علائم نشان دهنده آبسه مقعدی ممکن است در سطح پوست ناحیه مقعد نباشند، پزشک از آنوسکوپ برای تشخیص صحیح بیماری استفاده می‌کند.

ویژگی‌ها	درمان آبسه مقعدی با لیزر	عمل تخلیه آبسه
قطع‌بودن روش درمانی	این روش درمانی قطع‌است.	این روش درمانی قطع‌است.
درد و خونریزی حین عمل	درد و خونریزی حین عمل وجود ندارد.	به دلیل مصرف بیهوشی دردی وجود ندارد ولی خونریزی دارد.

دوره نقاهت پس از عمل	دوره نقاهت بسیار کوتاه است.	دوره نقاهت ممکن است طول بکشد.
آسیب رسیدن به بافت‌ها	آسیب رسیدن به بافت‌ها خیلی کم و تقریباً صفر است.	ممکن است به بافت‌های اطراف آبنسه آسیب برسد.
مراقبت‌های بعد از عمل	تقریباً بعد از عمل نیاز به رعایت مراقبت خاصی نیست.	بستگی به نوع آبنسه دارد. بر این اساس ممکن است میزان مراقبت‌ها کم تا زیاد باشد.
خطر انتقال عفونت	تقریباً صفر است.	احتمال انتقال عفونت وجود دارد.
جای زخم	بدون جای زخم است.	همراه با جای زخم است.
بی‌هوشی	بدون بی‌هوشی است.	همراه با بی‌هوشی است.
هزینه‌ها	هزینه‌های بسیار کمی دارد.	هزینه‌ها خصوصاً اگر آبنسه عفونی شده باشد یا نیاز به بستری در بیمارستان باشد زیاد است.

آنوسکوپ ابزاری است که در مقعد و رکتوم قرار داده می‌شود تا به پزشکان در تشخیص بیماری‌های آنورکتال کمک کند. زمانی که نه معاینه فیزیکی و نه آنوسکوپی نمی‌توانند به پزشک در تشخیص آبنسه آنورکتال کمک کنند، برای تشخیص راحت‌تر این عارضه، بیمار باید تحت ام آر آی یا سونوگرافی قرار گیرد. این دو روش به خصوص در مواقعی که امکان معاینه فیزیکی وجود ندارند به دلیل زخم و درد بیمار استفاده می‌شود. آبنسه‌های آنورکتال به خودی خود بهبود نمی‌یابند. انجام مداخلات دارویی یا جراحی برای درمان آبنسه آنورکتال ضروری است. رایج‌ترین درمان برای آبنسه آنورکتال، برداشتن و تخلیه چرک و عفونت از ناحیه آسیب دیده است.

بسته به نوع آبنسه، جراحی به روش‌های مختلفی انجام می‌شود. در مورد آبنسه‌های سطحی و ساده می‌توان آن را با بی‌حسی موضعی در مطب پزشک انجام داد. با این حال، زمانی که آبنسه پیچیده‌تر است و در لایه‌های عمیق‌تری قرار می‌گیرد، نیاز به یک عمل جراحی تحت بی‌هوشی عمومی وجود دارد. پزشکان ممکن است گاهی از تیغه یا کاتر جراحی برای تخلیه کامل آبنسه استفاده کنند. با این حال، بهترین درمان برای آبنسه آنورکتال، برداشتن و تخلیه آن با استفاده از لیزر پر قدرت است. لیزر در حین ایجاد برش، محل جراحی را تمیز و ضد عفونی می‌کند. آبنسه‌های مقعدی که با این روش درمان می‌شوند بخیه نمی‌شوند و باز می‌مانند. با این حال، زخم‌های جراحی پس از عمل بخیه و پانسمان می‌شوند.

چنین بیمارانی باید چندین هفته پس از عمل برای برداشتن بخیه و پانسمان به پزشک مراجعه کنند و از عفونی نشدن زخم مطمئن شوند. از آنجایی که روش‌های جراحی ممکن است برای بیماران مبتلا به سیستم ایمنی ضعیف یا دیابت خطرناک باشند، پزشک ممکن است توصیه کند که این بیماران برای چند روز در بیمارستان بستری شوند تا از هرگونه عفونت جلوگیری شود. اگر آبنسه آنورکتال درمان نشود؛ ممکن است به فیستول‌های دردناک تبدیل شود که قطعاً به درمان‌های گسترده‌تر و جراحی‌های پیچیده‌تری نیاز دارد. حدود 50 درصد از افراد مبتلا به آبنسه مقعدی دچار فیستول مقعدی می‌شوند. فیستول یک تونل کوچک است که بین انتهای روده و پوست نزدیک مقعد ایجاد می‌شود. این عارضه فقط از طریق یک روش جراحی قابل درمان است.

به نقل از سایت my.clevelandclinic.org

Treat a perianal abscess Depending on the location and severity of the abscess, involves your healthcare provider opening and draining the pus from the abscess.

Your doctor may recommend the following after surgery:

Prescription antibiotics to stop the infection

Laxatives or stool softeners to prevent painful bowel movements

Over-the-counter pain medication or prescription pain medicine

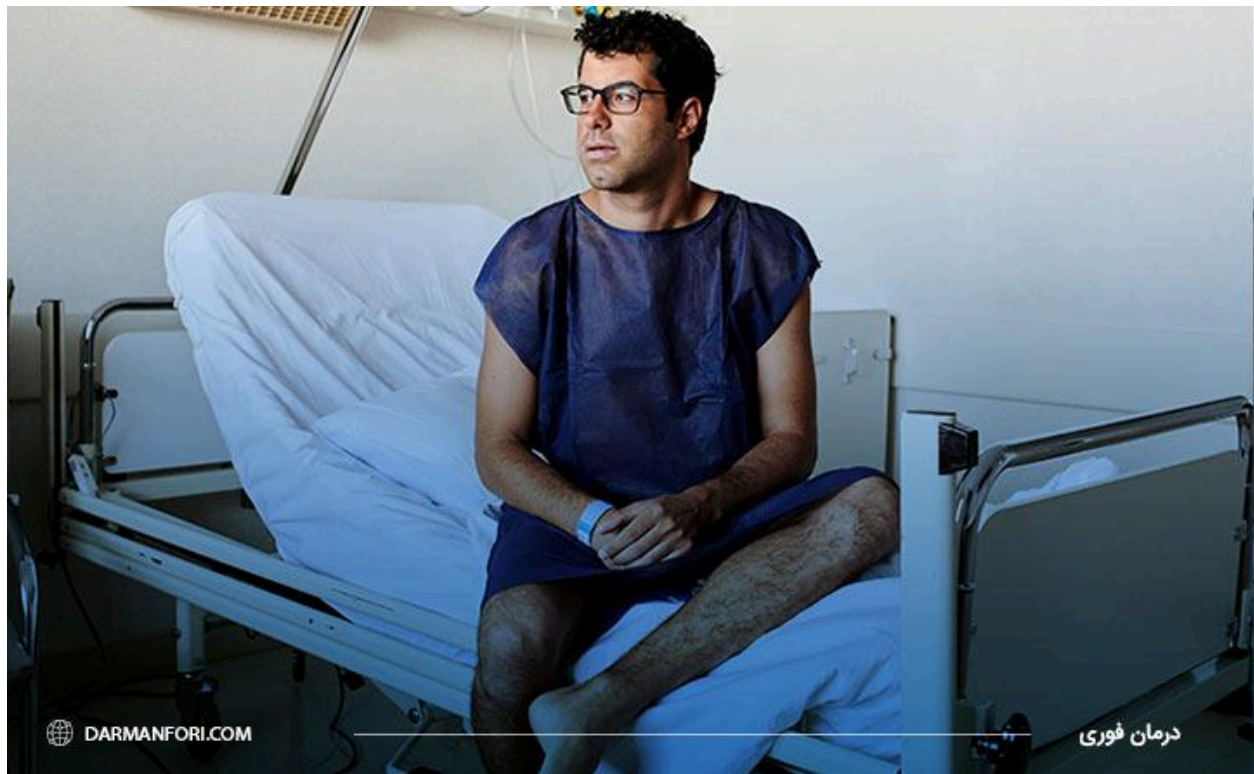
درمان آبسه پری آنال به این معنی است که پزشک با توجه به محل و شدت آبسه، اقدام به باز کردن آن و خارج

کردن چرک می‌کند. بعد از عمل، پزشک ممکن است داروهای زیر را تجویز کند:

آنتی‌بیوتیک: برای از بین بردن عفونت

ملین یا نرم‌کننده مدفوع: برای جلوگیری از یبوست و درد هنگام اجابت مزاج

مسکن: برای کاهش درد

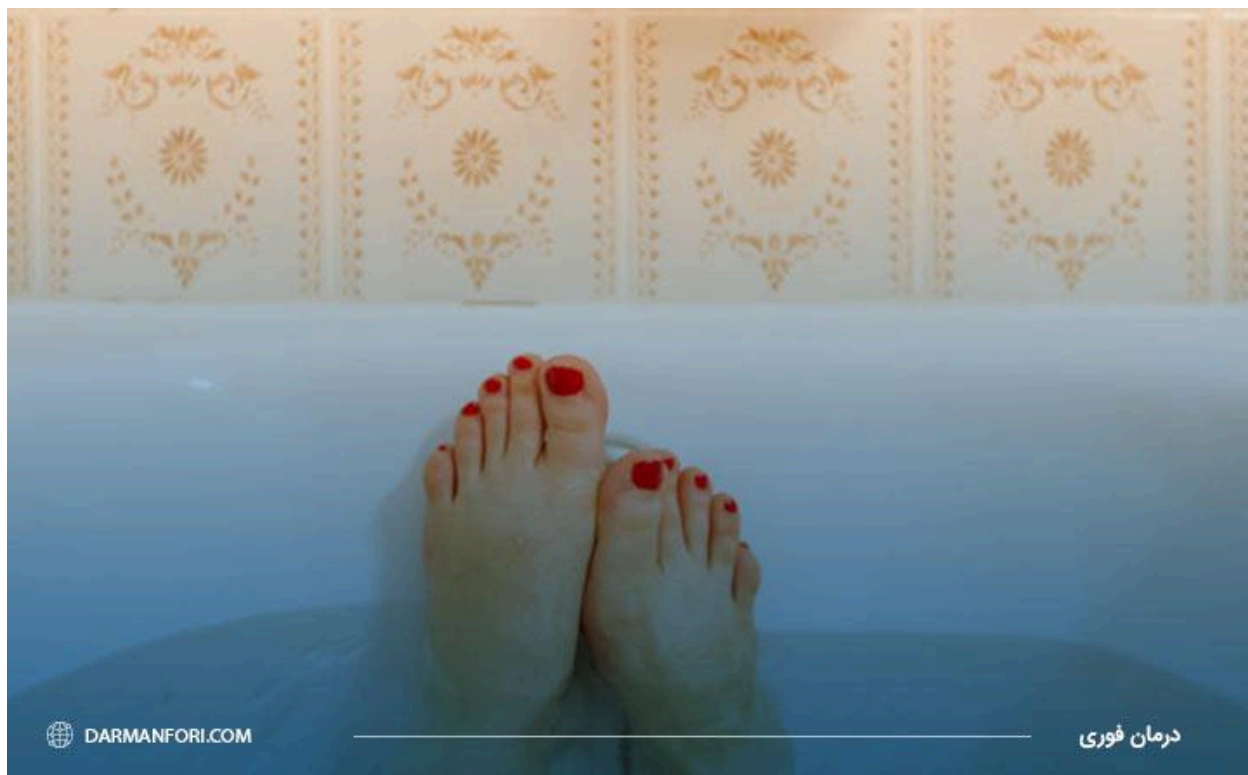
درمان آبسه مقعد بدون جراحی

اگر آبسه مقعدی بسیار بزرگ باشد؛ ممکن است جراحی لازم باشد. در برخی موارد، ممکن است از کاتتر برای اطمینان از تخلیه کامل آبسه استفاده شود. **درمان آبسه مقعدی بدون جراحی** امکان دارد. آبسه‌هایی که تخلیه شده‌اند معمولاً باز می‌مانند و نیازی به بخیه ندارند. اگر آبسه در مرحله ابتدایی باشد و بتوان بدون جراحی درمان کرد، روش‌های خانگی و تجویز دارو توصیه می‌شوند. درمان‌های خانگی می‌توانند به جلوگیری از عود آبسه مقعد کمک کنند، اما درمان کامل آبسه مقعد با این روش‌ها امکان پذیر نیست.

درمان‌های خانگی عبارتند از:

- حمام سیتز یا حمام گرم که در آن باسن در آب گرمی که دمای آن تا 40 درجه سانتیگراد می‌رسد غوطه ور می‌شود. افزودن نمک اپسوم، بتادین و سایر لوسیون‌های ضد عفونی کننده به این آب نیز می‌تواند یک درمان خانگی مفید برای آبسه مقعدی باشد.
- اگر از آبسه مقعدی رنج می‌برید، مهم است که از ابتلا به یبوست جلوگیری کنید. رژیم غذایی باید با چای نارون لغزنده، مواد غذایی با فیبر بالا که به تشکیل مخاط و به حرکت صاف روده کمک می‌کنند، همراه باشد.
- کره نارگیل اشباع شده، سیر و زردچوبه، درمان‌های خانگی بسیار خوبی هستند و می‌توانند درد ناشی از آبسه مقعد را التیام بخشند.

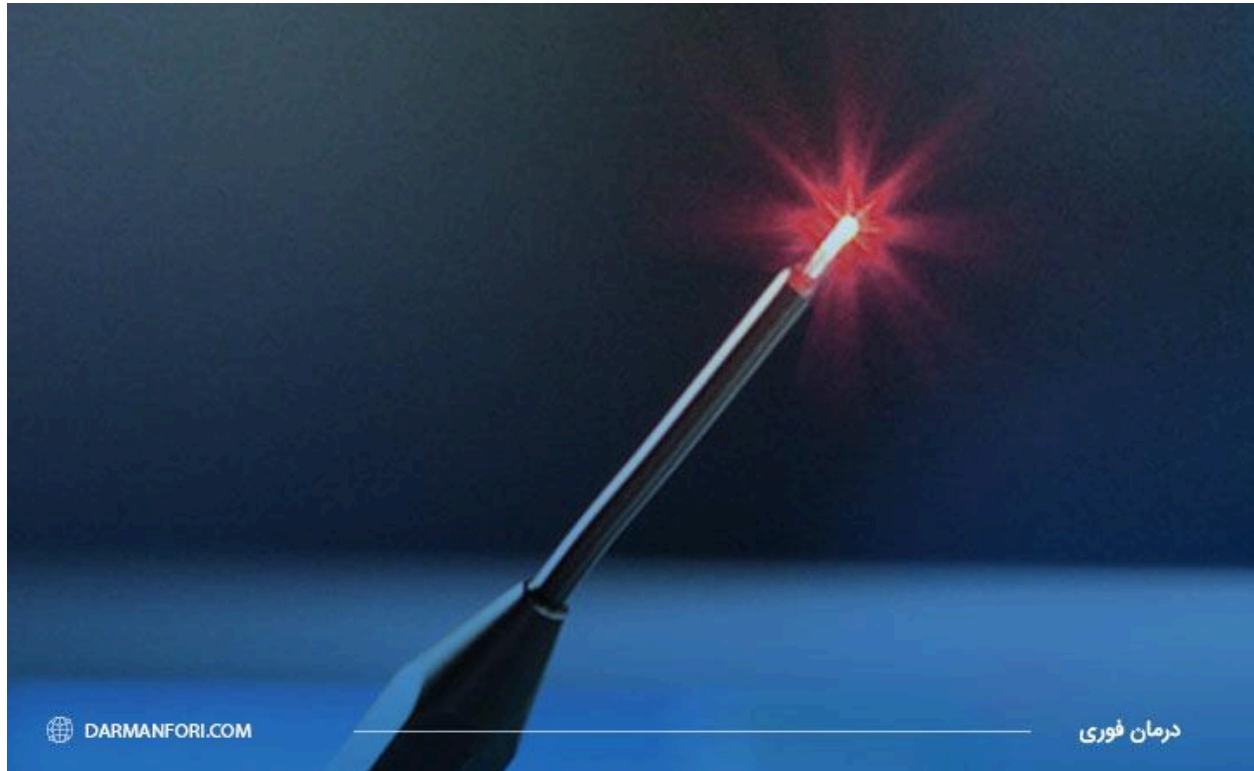
پیشرفت و نوآوری‌های فناوری، روش‌های مرسوم را متحول کرده و روش‌های جدیدی را در زمینه‌های مختلف پیشنهاد کرده‌اند. به عنوان مثال، روش‌های جدید معرفی شده در پزشکی عوارض کمتری ایجاد می‌کنند و مزایای بیشتری را نوید می‌دهند. درمان آبسه‌های مقعدی با لیزر پر قدرت CO₂ یکی از پیشرفته‌ترین و موفق‌ترین درمان‌های این بیماری به شمار می‌رود. لیزر آبسه آنورکتال یک گزینه درمانی است که به دلیل مزایای متعدد آن محبوبیت زیادی به دست آورده است. لیزر یک گزینه درمانی مناسب برای کسانی است که از جراحی، بیهوشی و خونریزی می‌ترسند. برخی از مزایای لیزر آبسه آنورکتال به شرح زیر هستند:

- درد ناشی از این روش 70 درصد کمتر از درد تخلیه آبسه است. بنابراین، بیماران پس از درمان نیازی به مصرف مسکن‌های قوی ندارند.
- لیزر آبسه مقعد نه تنها بدون آسیب رساندن به بافت‌های سالم اطراف، برش‌ها را با ظرافت ایجاد می‌کند، بلکه همزمان عروق و اعصاب آسیب دیده را نیز ترمیم می‌کند.
- این روش مستلزم یک دوره نقاهت بسیار کوتاه است و بیماران در روز بعد سلامت خود را به دست می‌آورند.
- خطر انتقال بیماری‌های عفونی در حین جراحی لیزر تقریباً صفر است زیرا لیزر مستقیماً با بافت تماس نمی‌گیرد.
- بیمار نیازی به رعایت دقیق مراقبت‌های بعد از عمل ندارد زیرا محل جراحی بعد از جراحی لیزر بخیه نمی‌شود.
- یکی از مزیت‌های اصلی این روش که توجه زیادی را به خود جلب کرده است عدم خونریزی است.
- لیزر در حین ایجاد برش محل را ضد عفونی می‌کند.

هر روش تهاجمی و جراحی عوارض و مشکلات خاص خود را دارد. همه بیماران معمولاً پس از جراحی آبسه آنورکتال معمولی دچار خونریزی، درد و ترشح می‌شوند. در مقابل، لیزر آبسه آنورکتال تنها باعث چند قطره خونریزی می‌شود و عوارض بعد از عمل را به حداقل می‌رساند. همچنین خطر عود بعد از جراحی آبسه آنورکتال معمولی وجود دارد. اگر آبسه مقعدی در اسرع وقت توسط پرتوان درمان شود، این خطر را می‌توان به حداقل رساند.

از آنجایی که لیزر آبسه آنورکتال عوارض کمی دارد؛ بیماران نیازی به مراقبت‌های دقیق بعد از عمل ندارند. مهمترین کاری که بعد از لیزر آبسه آنورکتال باید انجام دهید این است که بعد از اجابت مزاج در یک لگن آب گرم بنشینید، زیرا اجابت مزاج به محل جراحی فشار وارد می‌کند و باعث التهاب خفیف می‌شود. نشستن در یک لگن آب گرم نه تنها التهاب ناشی از اجابت مزاج را کاهش می‌دهد بلکه باعث تمیزی آن ناحیه نیز می‌شود. همچنین می‌توانید چند قطره بتادین به آب اضافه کنید تا آب ضد عفونی شود. یکی دیگر از نکات مهمی که بیماران تحت لیزر آبسه آنورکتال یا هر عمل جراحی دیگری در ناحیه آنورکتال باید به آن توجه کنند، اجابت مزاج آسان است. ممکن است جراح برای جلوگیری از یبوست برای شما ملین تجویز کند، اما باید به گونه‌ای از این دارو استفاده کنید که دچار اسهال نشوید. از شربت‌های ملین به مدت طولانی استفاده نکنید. در عوض سعی کنید با اصلاح رژیم غذایی، دفع مدفوع خود را کنترل کنید. پس از لیزر آبسه آنورکتال، بهتر است به جای خوابیدن به پشت، به مدت یک هفته به پهلو یا دراز بکشید تا فشار روی محل جراحی کاهش یابد. از آنجایی که محل جراحی بخیه نشده است، نیازی به مصرف آنتی بیوتیک ندارید.

درمان زخم آبسه مقعدی با جراحی

آبسه مقعدی به ندرت با درمان‌های خانگی و آنتی بیوتیک برطرف می‌شود. درمان اصلی شامل جراحی برای باز کردن و تخلیه آبسه است.

- جراحی معمولاً با داروهای بی‌حس کننده موضعی همراه با دارو برای خواب آلودگی انجام می‌شود. گاهی از بیهوشی نخاعی یا عمومی استفاده می‌شود.
- جراحی اغلب یک روش سرپایی است، به این معنی که شما در همان روز به خانه می‌روید. جراح آبسه را بریده و چرک را تخلیه می‌کند. گاهی برای باز نگه داشتن برش و تخلیه آن یک درن گذاشته می‌شود و گاهی حفره آبسه با گاز پر می‌شود.
- اگر جمع آوری چرک عمیق باشد، ممکن است برای کنترل درد و مراقبت پرستاری از محل تخلیه آبسه نیاز به مدت بیشتری باشد که در بیمارستان بمانید.
- پس از جراحی، ممکن است به حمام‌های سیتز (نشستن در وان آب گرم) نیاز داشته باشید. این کار به تسکین درد و کاهش تورم کمک می‌کند.

آبسه‌های تخلیه شده معمولاً باز می‌مانند و نیازی به بخیه ندارند. جراح ممکن است داروهای مسکن و آنتی بیوتیک تجویز کند. اجتناب از بیوست به کاهش درد کمک می‌کند. ممکن است به نرم کننده‌های مدفوع نیاز داشته باشید. نوشیدن مایعات و خوردن غذاهای حاوی فیبر زیاد نیز می‌توانند کمک کننده باشند.

عوارض آبسه آنورکتال

عوارض آبسه آنورکتال شامل موارد زیر است:

- فیستول مقعدی (ارتباط غیر طبیعی بین مقعد و ساختار دیگر)
- عفونتی که به خون سرایت می‌کند (سپسیس)
- درد مداوم
- عود دوباره آبسه

پس از از بین رفتن بی‌حسی موضعی درد خواهید داشت. پزشک معمولاً یک محصول هیدروکودون را تجویز می‌کند تا درد را کاهش دهد. آسپرین یا محصولات حاوی آسپرین را حداقل به مدت هفت روز مصرف نکنید؛ زیرا ممکن است باعث خونریزی شوند. ممکن است دو تا چهار هفته طول بکشد تا زخم بهبود یابد و در این مدت شاید مقداری خونریزی، ترشح، چرک یا خارش داشته باشید. همه این موارد بخشی از روند طبیعی در بهبودی بیمار هستند.

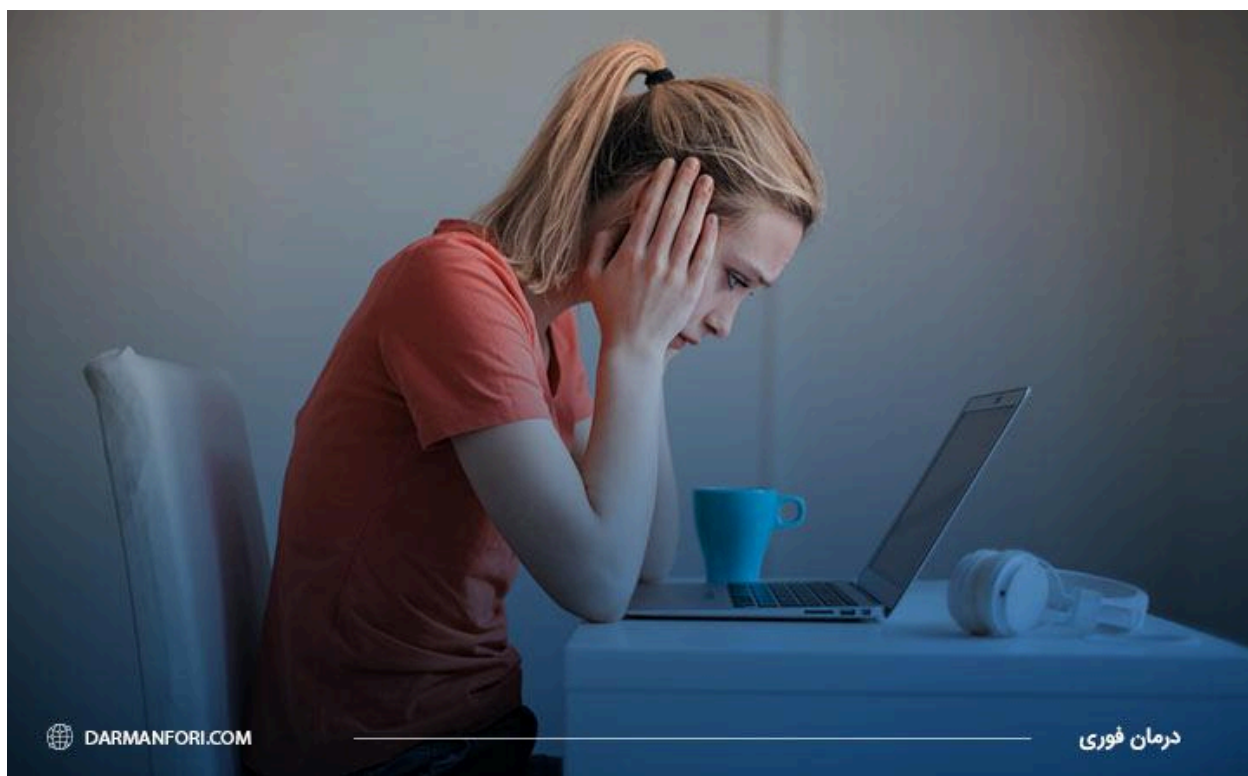
حدود نیمی از بیماران مبتلا به آبسه پری مقعدی نیازی به درمان بیشتری ندارند. نیمه دیگر می‌توانند ارتباطی بین قسمت داخلی که در آن فرآیند شروع شده و بیرونی که در آن تخلیه رخ داده است ایجاد کنند که به عنوان فیستول یا تونل شناخته می‌شود. اگر دچار فیستول مزمن شوید، ممکن است جراحی لازم باشد.

گاهی اوقات می‌توان جراحی فیستول را همزمان با جراحی آبسه انجام داد. با این حال، فیستول‌ها اغلب چهار تا شش هفته پس از

تخلیه آبنه ایجاد می‌شوند. گاهی ممکن است فیستول تا ماه‌ها یا حتی سال‌ها بعد رخ ندهد. بنابراین جراحی فیستول معمولاً یک روش جداگانه است که می‌تواند به صورت سرپایی یا با اقامت کوتاه مدت در بیمارستان انجام شود.

پس از جراحی آبنه یا فیستول، ناراحتی معمولاً خفیف است و با داروهای مسکن قابل کنترل می‌باشد. معمولاً به افراد توصیه می‌شود روزی سه یا چهار بار ناحیه آسیب دیده را در لگن آب گرم قرار دهند. ممکن است برای کاهش ناراحتی ناشی از حرکات روده، نرم کننده‌های مدفوع توصیه شوند. عوارض بعد از جراحی می‌تواند شامل موارد زیر باشد:

- عفونت
- شقاق مقعد
- برگشت آبنه
- جای زخم

بعد از اینکه آبنه مقعدی یا فیستول به درستی بهبود یافت؛ بعید است که مشکل عود کند اما برای جلوگیری از انجام این کار، پیروی از توصیه‌های پزشک یا جراح کولون و رکتوم بسیار ضروری است. مهم است که حرکات روده خود را منظم نگه دارید. غذاهای پر فیبر بخورید و مقدار زیادی آب بنوشید (شش تا هشت لیوان در روز). در طول روز از فعالیت‌های شدید خودداری کنید. در صورت داشتن هر یک از مشکلات زیر با پزشک خود تماس بگیرید:

- درد بیش از حد که با داروهای مسکن شما تسکین نمی‌یابد.
- افزایش درد چند روز پس از درمان
- تب و لرز
- مشکل در ادرار کردن

- خونریزی شدید که با فشار مستقیم با استفاده از کلینکس یا گاز متوقف نمی‌شود.
- بیوست شدید (عدم اجابت مزاج به مدت سه روز)
- اسهال (بیش از سه بار دفع آبکی در عرض 24 ساعت)

کلام آخر

آبسه مقعدی به ندرت بدون درمان از بین می‌رود و عدم درمان آن ممکن است عوارضی به همراه داشته باشد. آبسه مقعدی را می‌توان با جراحی یا لیزر درمان کرد. اگر آبسه سطحی باشد می‌توان آن را با بی‌حسی موضعی درمان کرد اما در شرایطی که عمیق باشد نیاز به بیهوشی عمومی دارد. یکی از پیشرفته‌ترین تکنولوژی‌های درمان آبسه مقعدی استفاده از لیزر است.

منبع:

- webmd.com
- ncbi.nlm.nih.gov